

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

WOENSDAG 12 FEBRUARIJ 1879

SMILDE.

HOOFDELIJKE OMSLAG.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van Smilde brengen ter kennis van de ingezetenen, dat op de Gemeente-Secretarie, van en met Woensdag den 12den tot en met Donderdag den 27sten Februarij 1879, ter inzage zal liggen: het opgemaakte **primitief kohier van den Hoofdelijken Omslag, dienst 1879.**

Bezwaren moeten vóór of uiterlijk op 27 Februarij 1879 aan den Gemeenteraad schriftelijk worden ingediend.

BOELKEN, Burgemeester.

S. Kooger, Secretaris.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 13 FEBRUARIJ 1879

Smilde, 12 Febr. De heer *J. Venekamp* heeft de betrekking van organist aangenomen en voor die van voorzanger bedankt, zoodat nu kan worden overgegaan tot het benoemen van een voorzanger. De berigtgever in nummer 35 is hiermede wat voorbarig geweest.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

VRIJDAG 14 FEBRUARIJ 1879

Ingezonden Stuk.

Mijnheer de Redacteur!

In no. 37 dezer courant kom een berigt voor uit Smilde, dat de inzender van de correspondentie in no. 35 van voorbarigheid beschuldigt.

In no. 35 schreef ik al, dat de heer *J. Venekamp*, naar men me mededeelde, tot organist en de heer *Luiting* tot voorzanger bij de Ned. Herv. gemeente te Hijkersmilde en Kloosterveen waren benoemd. In zijn ijver om mijne voorbarigheid aan den dag te brengen meldt in no. 37 de z.i. beter ingelichte correspondent, dat de heer *Venekamp* de benoeming tot organist heeft aangenomen.

‘k Ben zoo vrij te doen opmerken, dat ik niet van *aannemen*, maar slechts van *benoemen* heb gesproken. Ten opzichte van den heer *V.* blijkt dus van mijne voorbarigheid *niet*, zoodat alléén de heer *Luiting* overblijft. Ook hier gevoel ik me aan voorbarigheid ten eenenmale onschuldig. ’t Zou kunnen zijn, dat mijn zegsman – ook een correspondent is niet bij alles tegenwoordig – verkeerd was ingelicht, maar ’t valt me zwaar het te kunnen gelooven.

Ware dit niet het geval, dan zou ik er niet aan denken mijn berigt te willen verdedigen, want ‘k ben niet verwaand genoeg om mij zelven voor onfeilbaar te houden of om te eischen, dat een ander mij als zoodanig zou begroeten. Wijzere dan ik zijn wel eens misleid, zoodat ik er geen het minste bezwaar in zoude zien te verklaren, dat ook mij dit een enkele maal was gebeurd.

Voorshands blijf ik zulks in dezen echter nog ten zeerste betwijfelen, wijl de persoon, die me omtrent een en ander heeft ingelicht, met de betwiste zaak zeer goed op de hoogte konde zijn en hij ze mij zeer breedvoerig wist te verhalen. Volgens zijn zeggen was de heer *V.* niet tot organist benoemd, vóór men wist wat zijn antwoord op de benoeming zoude zijn. Ten overvloede weet ieder, dat kerkelijke betrekkingen als die van den heer *V.* slechts tijdelijk worden bekleed, en dat van eene noodzakelijkheid, om met de benoeming des heeren *L.* te wachten tot de heer *V.* zich had verklaard, geen sprake behoefde te zijn.

‘k Herhaal het: ’t is misschien mogelijk, dat ik werd misleid, maar ’t zou ook kunnen zijn, dat de berigtgever van no. 37 niet alles wist wat er is gebeurd, en dat hij wel wat verstandiger had gehandeld zoo hij dat liefelijk *voorbarig* in zijne pen had gehouden. ’t Woord “voorbarig” bewijst trouwens duidelijk, hoe ook mijn “strafredenaar” de benoeming van den heer *L.* verwacht.

Zou soms ook de mogelijkheid bestaan, dat werkelijk tot de benoeming des heeren *L.* was besloten of zelfs overgegaan en dat men alléén met de officiële bekendmaking wat had gedraald?

‘k Geef dit den correspondent van no. 37 in overweging en ‘k hoop van harte, dat hij nooit grooter redenen geeft om eens te worden berispt, als die, waarom hij meent mij thans de ooren te moeten wasschen.

Dankend voor de plaatsing.

Smilde, 13 Febr. ’79.

Uw dn. en berigtgever.